

Moderní metody zpracování signálů

Analýza hlavních komponent

Zbyněk Koldovský

2/14

Analýza hlavních komponent

Moderní metody zpracování signálů

Modernizace didaktických metod a inovace výuky technických předmětů

3/14

Příklad 1

Signál s[n] je snímaný dvěma senzory (bez zpoždění a odrazů)

$$\mathbf{x}[n] = \mathbf{a}s[n]$$

kde

$$\mathbf{a} = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \end{pmatrix}$$

Příklad 1

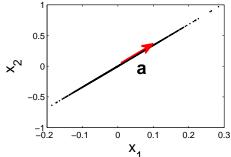
Signál s[n] je snímaný dvěma senzory (bez zpoždění a odrazů)

$$\mathbf{x}[n] = \mathbf{a}s[n]$$

kde

$$\mathbf{a} = \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \end{pmatrix}$$

■ plot(x(1,:),x(2,:),'k.')

4/14

Příklad 2

Stejný signál s aditivním šumem

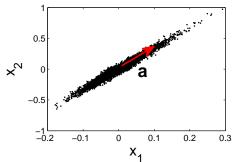
$$\mathbf{x}[n] = \mathbf{a}s[n] + \mathbf{v}[n]$$

Příklad 2

Stejný signál s aditivním šumem

$$\mathbf{x}[n] = \mathbf{a}s[n] + \mathbf{v}[n]$$

■ plot(x(1,:),x(2,:),'k.')

5/14

Připomenutí: MVDR beamformer

■ Výstup filtru w

$$y[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{x}[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{a} s[n] + \mathbf{w}^T \mathbf{v}[n]$$

Připomenutí: MVDR beamformer

Výstup filtru w

$$y[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{x}[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{a} s[n] + \mathbf{w}^T \mathbf{v}[n]$$

■ MVDR beamformer minimalizuje energii šumu na výstupu, tj. $\|\mathbf{w}^T\mathbf{v}[n]\|^2$, za podmínky $\mathbf{w}^T\mathbf{a} = 1$

$$\mathbf{w} = \arg\min_{\mathbf{w}} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_{\nu} \mathbf{w}$$
 w.r.t. $\mathbf{w}^T \mathbf{a} = 1$

kde $\mathbf{C}_{v} = \mathsf{E}[\mathbf{v}[n]\mathbf{v}[n]^{T}]$ je kovarianční matice šumu.

Připomenutí: MVDR beamformer

Výstup filtru w

$$y[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{x}[n] = \mathbf{w}^T \mathbf{a} s[n] + \mathbf{w}^T \mathbf{v}[n]$$

MVDR beamformer minimalizuje energii šumu na výstupu, tj. $\|\mathbf{w}^T \mathbf{v}[n]\|^2$, za podmínky $\mathbf{w}^T \mathbf{a} = 1$

$$\mathbf{w} = \arg\min_{\mathbf{w}} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_{\nu} \mathbf{w}$$
 w.r.t. $\mathbf{w}^T \mathbf{a} = 1$

kde $\mathbf{C}_{v} = \mathbf{E}[\mathbf{v}[n]\mathbf{v}[n]^{T}]$ je kovarianční matice šumu.

■ V našem příkladu $\mathbf{C}_{v} = \sigma_{v}^{2}\mathbf{I}$ (viz předchozí přednáška), pak

$$\mathbf{w} = \frac{\mathbf{a}}{\|\mathbf{a}\|^2} \Longrightarrow y[n] = s[n] + \frac{\mathbf{a}^T}{\|\mathbf{a}\|^2} \mathbf{v}[n]$$

6/14

Příklad 2 - SNR pro případ $C_{\nu} = \sigma_{\nu}^2 I$

■ Označíme
$$E[s[n]]^2 = \sigma_s^2$$
 a $E[v_i[n]]^2 = \sigma_v^2$

Příklad 2 - SNR pro případ $C_v = \sigma_v^2 I$

- Označíme $E[s[n]]^2 = \sigma_s^2$ a $E[v_i[n]]^2 = \sigma_v^2$
- SNR na itém senzoru je

$$\mathsf{SNR}_i = \frac{a_i^2 \sigma_s^2}{\sigma_v^2}$$

Příklad 2 - SNR pro případ $C_v = \sigma_v^2 I$

- Označíme E[s[n]] $^2=\sigma_s^2$ a E[$v_i[n]$] $^2=\sigma_v^2$
- SNR na itém senzoru je

$$SNR_i = \frac{a_i^2 \sigma_s^2}{\sigma_v^2}$$

SNR výstupu MVDR beamformeru je

$$\mathsf{SNR}_y = \frac{\sigma_s^2}{\sigma_v^2} = \frac{1}{\|\mathbf{a}\|^2} \left(\mathsf{SNR}_1 + \mathsf{SNR}_2 \right)$$

Příklad 2 - SNR pro případ $C_v = \sigma_v^2$ l

- Označíme E[s[n]] $^2=\sigma_s^2$ a E[$v_i[n]$] $^2=\sigma_v^2$
- SNR na itém senzoru je

$$\mathsf{SNR}_i = \frac{a_i^2 \sigma_s^2}{\sigma_v^2}$$

SNR výstupu MVDR beamformeru je

$$\mathsf{SNR}_y = \frac{\sigma_s^2}{\sigma_v^2} = \frac{1}{\|\mathbf{a}\|^2} (\mathsf{SNR}_1 + \mathsf{SNR}_2)$$

■ Co když a neznáme?

a inovace výuky technických předmětů

První hlavní komponentu definujeme skrze

$$\mathbf{w}_1 = \text{arg} \max_{\|\mathbf{w}\| = 1} \|\mathbf{w}^T \mathbf{x}\|^2 = \text{arg} \max_{\|\mathbf{w}\| = 1} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_X \mathbf{w}$$

kde $\mathbf{C}_x = \mathbf{E}[\mathbf{x}[n]\mathbf{x}[n]^T]$ je kovarianční matice signálů.

Příklad 2 - První hlavní komponenta

První hlavní komponentu definujeme skrze

$$\boldsymbol{w}_1 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \|\boldsymbol{w}^T \boldsymbol{x}\|^2 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \boldsymbol{w}^T \boldsymbol{C}_{x} \boldsymbol{w}$$

kde $\mathbf{C}_{x} = \mathsf{E}[\mathbf{x}[n]\mathbf{x}[n]^{T}]$ je kovarianční matice signálů.

■ Řešením je vlastní vektor C_x příslušející největšímu vlastnímu číslu.

Příklad 2 - První hlavní komponenta

První hlavní komponentu definujeme skrze

$$\boldsymbol{w}_1 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \|\boldsymbol{w}^T \boldsymbol{x}\|^2 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \boldsymbol{w}^T \boldsymbol{C}_{\boldsymbol{x}} \boldsymbol{w}$$

kde $\mathbf{C}_{x} = \mathsf{E}[\mathbf{x}[n]\mathbf{x}[n]^{T}]$ je kovarianční matice signálů.

- Řešením je vlastní vektor C_x příslušející největšímu vlastnímu číslu.
- V tomto příkladu

$$\mathbf{C}_{x} = \sigma_{s}^{2} \mathbf{a} \mathbf{a}^{T} + \sigma_{v}^{2} \mathbf{I}$$

Příklad 2 - První hlavní komponenta

První hlavní komponentu definujeme skrze

$$\boldsymbol{w}_1 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \|\boldsymbol{w}^T \boldsymbol{x}\|^2 = \text{arg} \max_{\|\boldsymbol{w}\| = 1} \boldsymbol{w}^T \boldsymbol{C}_{x} \boldsymbol{w}$$

kde $\mathbf{C}_{x} = \mathsf{E}[\mathbf{x}[n]\mathbf{x}[n]^{T}]$ je kovarianční matice signálů.

- Řešením je vlastní vektor C_x příslušející největšímu vlastnímu číslu.
- V tomto příkladu

$$\mathbf{C}_{\mathsf{X}} = \sigma_{\mathsf{S}}^2 \mathbf{a} \mathbf{a}^{\mathsf{T}} + \sigma_{\mathsf{V}}^2 \mathbf{I}$$

Pokud by $\sigma_v^2 = 0$, pak

$$\mathbf{w}_1 = \frac{\mathbf{a}}{\|\mathbf{a}\|^2}$$

8/14

Příklad 2 - Druhá hlavní komponenta

Druhou hlavní komponentu definujeme

$$\mathbf{w}_2 = \arg\max_{\|\mathbf{w}\|=1} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_X \mathbf{w}$$

za podmínky $\mathbf{w}_2^T \mathbf{w}_1 = 0$.

Příklad 2 - Druhá hlavní komponenta

Druhou hlavní komponentu definujeme

$$\mathbf{w}_2 = \arg\max_{\|\mathbf{w}\|=1} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_X \mathbf{w}$$

za podmínky $\mathbf{w}_2^T \mathbf{w}_1 = 0$.

Řešením je vlastní vektor C_x příslušející druhému největšímu vlastnímu číslu.

Příklad 2 - Druhá hlavní komponenta

Druhou hlavní komponentu definujeme

$$\mathbf{w}_2 = \arg\max_{\|\mathbf{w}\|=1} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_{x} \mathbf{w}$$

za podmínky $\mathbf{w}_2^T \mathbf{w}_1 = 0$.

- Řešením je vlastní vektor C_x příslušející druhému největšímu vlastnímu číslu.
- Pokud $\sigma_{\nu}^2 = 0$, pak $\mathbf{w}_1 = \frac{\mathbf{a}}{\|\mathbf{a}\|^2}$ a podmínka $\mathbf{w}_2^T \mathbf{a} = 0$ znamená, že druhá komponenta neobsahuje signál s[n].

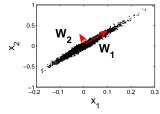
Příklad 2 - Druhá hlavní komponenta

Druhou hlavní komponentu definujeme

$$\mathbf{w}_2 = \arg\max_{\|\mathbf{w}\|=1} \mathbf{w}^T \mathbf{C}_{x} \mathbf{w}$$

za podmínky $\mathbf{w}_2^T \mathbf{w}_1 = 0$.

- Řešením je vlastní vektor C_x příslušející druhému největšímu vlastnímu číslu.
- Pokud $\sigma_v^2 = 0$, pak $\mathbf{w}_1 = \frac{\mathbf{a}}{\|\mathbf{a}\|^2}$ a podmínka $\mathbf{w}_2^T \mathbf{a} = 0$ znamená, že druhá komponenta neobsahuje signál s[n].
- \blacksquare plot(x(1,:),x(2,:),'k.')

Analýza hlavních komponent - PCA

Formální definice: Hlavní komponenty vícerozměrného signálu **x**[n] isou

$$\mathbf{z}[n] = \mathbf{V}^T \mathbf{x}[n]$$

kde sloupce V jsou normované vlastní vektory matice

$$\mathbf{C}_{x} = \mathsf{E}[\mathbf{x}[n]\mathbf{x}[n]^{T}]$$

a seřazené podle velikosti příslušných vlastních čísel.

10/14

Vlastnosti PCA

lacktriangle C_x je symetrická a positivně semidefinitní \Longrightarrow vlastní čísla jsou reálná a nezáporná a vlastní vektory jsou na sebe kolmé.

- \mathbf{C}_{x} je symetrická a positivně semidefinitní \Longrightarrow vlastní čísla jsou reálná a nezáporná a vlastní vektory jsou na sebe kolmé.
- To znamená, že

$$\mathbf{V}\mathbf{V}^T = \mathbf{I}$$

- C_x je symetrická a positivně semidefinitní ⇒ vlastní čísla jsou reálná a nezáporná a vlastní vektory jsou na sebe kolmé.
- To znamená, že

$$\mathbf{V}\mathbf{V}^T = \mathbf{I}$$

■ Ověřte, že **z**[*n*] jsou vzájemně nekorelované.

Vlastnosti PCA

- \mathbf{C}_{x} je symetrická a positivně semidefinitní \Longrightarrow vlastní čísla jsou reálná a nezáporná a vlastní vektory jsou na sebe kolmé.
- To znamená, že

$$\mathbf{V}\mathbf{V}^T = \mathbf{I}$$

- Ověřte, že **z**[*n*] jsou vzájemně nekorelované.
- Jakou energii mají jednotlivé hlavní komponenty z[n]?

11/14

PCA pomocí SVD

■ Označme X matici, jejíž ntý sloupec je x[n].

PCA pomocí SVD

- Označme X matici, jejíž ntý sloupec je x[n].
- SVD Singular Value Decomposition

PCA pomocí SVD

- Označme X matici, jejíž ntý sloupec je x[n].
- SVD Singular Value Decomposition
- Rozklad

$$X = H\Sigma G^T$$

kde ${\bf H}$ a ${\bf G}$ jsou ortogonální matice a Σ je diagonální.

PCA pomocí SVD

- Označme **X** matici, jejíž ntý sloupec je $\mathbf{x}[n]$.
- SVD Singular Value Decomposition
- Rozklad

$$\mathbf{X} = \mathbf{H} \mathbf{\Sigma} \mathbf{G}^T$$

kde **H** a **G** jsou ortogonální matice a Σ je diagonální.

Sloupce **H** jsou vlastní vektory matice \mathbf{C}_x .

PCA pomocí SVD

- Označme X matici, jejíž ntý sloupec je x[n].
- SVD Singular Value Decomposition
- Rozklad

$$\mathbf{X} = \mathbf{H} \mathbf{\Sigma} \mathbf{G}^T$$

kde ${\bf H}$ a ${\bf G}$ jsou ortogonální matice a Σ je diagonální.

- Sloupce **H** jsou vlastní vektory matice \mathbf{C}_x .
- Diagonální prvky Σ jsou singulární čísla X a jsou rovny odmocninám vlastních čísel C_x.

PCA pomocí SVD

- Označme X matici, jejíž ntý sloupec je x[n].
- SVD Singular Value Decomposition
- Rozklad

$$\mathbf{X} = \mathbf{H} \mathbf{\Sigma} \mathbf{G}^T$$

kde \mathbf{H} a \mathbf{G} jsou ortogonální matice a Σ je diagonální.

- Sloupce **H** jsou vlastní vektory matice \mathbf{C}_x .
- Diagonální prvky Σ jsou singulární čísla X a jsou rovny odmocninám vlastních čísel C_x.
- Řádky matice ΣG^T jsou hlavní komponenty. Ověřte.

Dekompozice a rekonstrukce signálů pomocí PCA

- Nechť **X** značí signály (v řádcích).
- Spočítáme matici vlastních vektorů **V** kovarianční matice **X** pomocí eig
- Spočítáme hlavní komponenty (dekompozice)

$$\mathbf{Z} = \mathbf{V}^H \mathbf{X}$$

- Určíme, které komponenty (ne)chceme. Nežádoucí komponenty vynulujeme nebo nějak zpracujeme. Změněná data označíme **Z**.
- Rekonstruujeme původní data

$$\widetilde{\boldsymbol{X}} = \boldsymbol{V}\widetilde{\boldsymbol{Z}}$$

Kontrola: Pokud v rámci kroku 4 neprovedeme žádné změny, výsledkem jsou původní data, tedy $\mathbf{X} = \mathbf{X}$.

Redukce dimenze pomocí PCA

Spočítáme hlavní komponenty (dekompozice); nechť jsou uspořádané od největších po nejmenší.

$$\mathbf{Z} = \mathbf{V}^H \mathbf{X}$$

- Určíme, kolik hlavních komponent zachováme. Označme jejich počet R.
- Redukujeme dimenzi dat: $\mathbf{Z}_{\mathrm{red}} = \mathbf{Z}_{1:R,:}$, což je stejné jako $\mathbf{V}_{\mathrm{red}} = \mathbf{V}_{:,1:R}$ a $\mathbf{Z}_{\mathrm{red}} = \mathbf{V}_{\mathrm{red}}^H \mathbf{X}$.
- Rekonstruovaná (redukovaná) data jsou rovna

$$oldsymbol{X}_{\mathrm{red}} = oldsymbol{V}_{\mathrm{red}} oldsymbol{Z}_{\mathrm{red}}$$

Platí: $\mathbf{X}_{\mathrm{red}}$ jsou nejlepší aproximací \mathbf{X} o dimenzi R ve smyslu kvadratické vzdálenosti, tj. $\|\mathbf{X} - \mathbf{X}_{\mathrm{red}}\|_{F}^{2}$.

- Určení podprostoru, který obsahuje šum (Noise) Subspace).
- Redukce dimenze dat
- Příklady: EKG, MFCC, ...